

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **O. P.**, zastoupená Mgr. Eduardem Benešem, advokátem se sídlem Na Rozcestí 6/1434, Praha 9, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2006, čj. OAM-154/LE-C09-C09-2006, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2008, č. j. 47 Az 17/2007 - 62,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto usnesení byla zamítnuta žádost žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. (Pozn. soudu: S účinností od 1. 9. 2006 byl v zákoně o azylu termín „azyl“ nahrazen pojmem „mezinárodní ochrana“.)

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2008, č. j. 47 Az 17/2007 - 62, byla zamítnuta žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného. Ve včasné kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že žalovaný v řízení o udělení azylu porušil § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 spr. ř. [míněn zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), jenž byl s účinností od 1. 1. 2006 nahrazen zákonem č. 500/2004 Sb., správním řádem – pozn. soudu]. Dále odkázala na čl. 43 a 53 Příručky postupů a kritérií pro určování právního postavení uprchlíků s tím, že žádá zrušení rozsudku Krajského soudu v Praze a vrácení věci

tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 6. 5. 2008, č. j. 47 Az 17/2007 - 82, byl stěžovatelce pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát Mgr. Eduard Beneš. Týmž usnesením krajský soud zástupce stěžovatelky vyzval, aby do deseti dnů ode dne doručení výzvy doplnil kasační stížnost tak, že uvede konkrétní důvody kasační stížnosti v souladu s § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. Soud v poučení uvedl, že v případě neodstranění vad kasační stížnosti bude kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 12. 5. 2008, ten však kasační stížnost nedoplnil a pouze prostřednictvím elektronické pošty sdělil soudu, že se mu nepodařilo navázat spojení se stěžovatelkou a proto nemá, čím by kasační stížnost doplnil.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo požadováno.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost nesplňuje podmínky pro to, aby mohlo být rozhodováno o její přijatelnosti ve smyslu § 104a s. ř. s. a odmítl ji z následujících důvodů.

Podaná kasační stížnost nesplňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné zkoumat její přijatelnost a případně rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. V pouhém obecném odkazu na ustanovení správního řádu a některých mezinárodněprávních dokumentů nelze spatřovat řádně uplatněné důvody kasační stížnosti. Stěžovatelka byla v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem, jehož prostřednictvím byla vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby bylo uvedeno, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů je kasační stížnost podávána. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění uvedených vad; zástupce stěžovatelky však na základě výzvy kasační stížnost nedoplnil.

Podanou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu rozsudku soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně. Pouhá citace ustanovení správního řádu ani odkaz na některé mezinárodněprávní dokumenty nepředstavují řádně uplatněné důvody kasační stížnosti. Zastoupená stěžovatelka byla krajským soudem vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučena o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní; kasační stížnost však nebyla doplněna. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl. Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se soud nezabýval, neboť podle § 32 odst. 5 zákona o azylu ve znění účinném ode dne 13. 10. 2005 má podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ve věci azylu odkladný účinek.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelce byl pro toto řízení před soudem ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Nejvyššímu správnímu soudu však do dne jeho rozhodnutí nebylo prokázáno, že v daném případě proběhla první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, proto o odměně advokátky za zastupování v řízení o této kasační stížnosti nerozhodoval.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. září 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu